

EDITORIAAL

De Vlaamse omgevingsvergunning

Het Vlaamse milieurecht ondergaat de komende maanden en jaren een belangrijke wijziging: de integratie van de milieuvergunning en de stedenbouwkundige vergunning in de omgevingsvergunning.

Op 25 april 2014 bekrachtigde en kondigde de Vlaamse regering het decreet betreffende de omgevingsvergunning af. Het is voorlopig nog niet gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. Eveneens op 25 april 2014 bekrachtigde en kondigde de Vlaamse regering ook het decreet betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning af. Dit werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 27 augustus 2014.

Beide decreten vormen een volledig nieuw juridisch kader voor de vergunningverlening en de handhaving in het Vlaamse milieurecht.

Op de inwerkingtreding van beide decreten is het sowieso nog even wachten. Het decreet betreffende de omgevingsvergunning zal immers pas in werking treden op een door de Vlaamse Regering nog vast te stellen datum en de datum valt minstens een jaar na de datum van goedkeuring van het besluit van de Vlaamse Regering waarmee de datum van inwerkingtreding wordt vastgelegd. Het decreet betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning treedt ook pas in werking op een nog door de Vlaamse Regering vast te stellen datum na de inwerkingtreding van het handhavingprogramma Ruimtelijke Ordening.

Dat neemt echter niet weg dat een aantal wijzigingen al volop in uitvoering zijn. Het meest opvallend is dat na de Vlaamse verkiezingen de bevoegdheden leefmilieu en ruimtelijke ordening bij één minister, mevrouw Joke Schauvliege, zijn geplaatst. Dat is een goede zaak. Minister Schauvliege heeft ook consequent haar titulatuur aangepast tot minister van Omgeving, Natuur en Landbouw. Daarnaast is ook reeds op 6 september 2014 de Vlaamse Hoge Raad voor de Milieuhandhaving omgevormd tot de Vlaamse Hoge Handhavingsraad voor Ruimte en Milieu (kortweg nog steeds de VHRM). Minder zichtbaar is dat men ook binnen heel wat administraties, en dit zowel op gewestelijk als op provinciaal en lokaal niveau, zich volop aan het voorbereiden is op de wijzigingen. Hier gaat ongetwijfeld nog heel wat tijd voor nodig zijn.

Milieu- en Energierecht zag het als noodzakelijk om een volledig themanummer te wijden aan de omgevingsvergunning. Ik ben zeer verheugd dat we u vandaag vijf excellente dubbel blind gepeerreviewde bijdragen kunnen aanbieden. Ik wil hierbij ook expliciet de auteurs en de reviewers bedanken voor hun inzet om dit nummer vlot tot een goed einde te brengen.

In een eerste bijdrage geeft *Dominique Devos* in hoofdlijnen de volledige procedure voor het verkrijgen van een omgevingsvergunning. Hij zet o.m. uiteen bij wie een vergunningsaanvraag moet worden ingediend, welke verschillende vergunningsprocedures er bestaan, wie advies moet verlenen, of er een hoorrecht is, en of een beroep mogelijk is. De auteur vergelijkt ook regelmatig met de voorlopig nog huidige procedures voor het verkrijgen van een milieuvergunning en een stedenbouwkundige vergunning.

Vervolgens gaat *Michiel Boodts* in op het feit dat de omgevingsvergunning een vergunning zal zijn voor onbepaalde duur. Dit zal een belangrijke wijziging inhouden ten opzichte van de huidige milieuvergunning voor de organisatie van de evaluatie van de omgevingsvergunning, aangezien dit niet langer automatisch periodiek zal gebeuren. De auteur komt tot de conclusie dat de omgevingsvergunning voor onbepaalde duur minstens de potentie heeft om een vermindering van administratieve lasten en een verhoging van de rechtszekerheid voor bedrijven te bereiken. Meer zelfs, de evaluaties kunnen een stimulans zijn om innovatie en milieutechnologie sneller te implementeren.

In een volgende bijdrage bespreekt *Steven Betz* in detail de impact van de omgevingsvergunning op de milieueffectbeoordeling (MER) en de passende beoordeling.

Jeroen De Coninck en *Karen Van Alsenoy* geven vervolgens een eerste ‘screen shot’ van het nieuwe decreet betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning. De auteurs bieden een eerste uitgebreid inzicht in het nieuwe decreet en plaatsen een aantal kanttekeningen bij de ontworpen regeling. Uit hun analyse blijkt dat de nieuwe bestuurlijke instrumenten duidelijk nog verdere beleidsmatige invulling behoeven.

Tot slot nemen we ook een kijkje over grens. *Hanna Tolsma* en *Kars de Graaf* ontrafelen gedetailleerd de Nederlandse omgevingsvergunning. Het is bijzonder interessant om kennis te nemen van de ervaring met de omgevingsvergunning in Nederland die reeds op 1 oktober 2010 werd ingevoerd. De auteurs bespreken de systematiek van de omgevingsvergunning waarbij onder meer aandacht wordt besteed aan de bundeling van toestemmingsstelsels, het bevoegd gezag en de betrokkenheid van andere bestuursorganen en een aantal procedurele aspecten. Verder gaan ze in op de ervaring in de uitvoeringspraktijk en jurisprudentie. Tot slot blikken zij vooruit op de Omgevingswet die naar verwachting in 2018 de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht zal vervangen.

We sluiten dit nummer traditiegetrouw af met een overzicht van de recente ontwikkelingen op het vlak van milieu- en energierecht.

Ik wens u, mede namens de voltallige redactie, veel leesplezier.

Bernard Vanheusden